

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 1957, sp. zn. Cz 377/57

Číslo: 124/1957

Právní věta:

Nejde o neshodu při výkonu rodičovské moci, kterou by podle § 250 o. s. ř. měl řešit soud, jestliže otec proti vůli matky požaduje, aby byla provedena krevní zkouška jeho dítěte za tím účelem, aby byly tak případně zjištěny zákonné předpoklady pro žalobu podle § 280 odst. 2 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 31.07.1957

Spisová značka: Cz 377/57

Číslo rozhodnutí: 124

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Děti - moc rodičovská, Krevní zkouška

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rodiče nezletilého Pavla N., nar. 19. října 1953, byli rozvedeni a nezletilý Pavel byl ponechán ve výchově matky a otec byl uznán povinným platit na dítě výživné 230 Kčs měsíčně. Otec po uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty k popření otcovství požádal o provedení krevní zkoušky s nezl. Pavlem s tím odůvodněním, že se dozvěděl skutečnosti, které činí jeho otcovství pochybným. Poněvadž matka dítěte s krevní zkouškou nesouhlasí, žádá, aby její souhlas byl nahrazen soudním rozhodnutím.

Lidový soud v Teplicích návrh otce na uložení provedení krevní zkoušky nezl. dítěte odmítl s odůvodněním, že uplynutím podpěrné lhůty je otázka otcovství pro účastníky již nevyvratitelně vyřešena, že otec se domáhá uložení provedení krevní zkoušky, aby tak získal podklad pro event. zákrok generálního prokurátora podle § 280 odst. 2 o. s. ř., že však provedení krevní zkoušky nelze nařizovat v opatrovnickém řízení.

Krajský soud v Ústí n. Lab. ke stížnosti otce zrušil toto usnesení lidového soudu a vrátil mu věc k pokračování v řízení a k novému rozhodnutí s odůvodněním, že v podstatě jde o výkon rodičovské moci a že nedohodnou-li se rodiče o jejím výkonu, rozhodne soud podle § 250 o. s. ř., a to po ústním jednání podle §§ 246 a 248 o. s. ř. Ježto lidový soud jednal a rozhodl bez ústního jednání, zrušil jeho rozhodnutí.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu, že

uvedeným usnesením krajského soudu v Ústí n. Lab. byl porušen zákon.

Odůvodnění:

Podle § 53 zák. o právu rod. obsahuje rodičovská moc zejména práva a povinnosti rodičů řídit jednání dětí, zastupovat děti a spravovat jejich majetek, při čemž musí být vykonávána tak, jak to vyžaduje zájem dětí a prospěch společnosti. V daném případě je patrné z dopisu generální prokuratury z 24. března 1956, že generální prokuratura odmítla již 10. listopadu 1955 a poté znovu 24. března 1956 podnět otce, aby podal žalobu podle § 280 odst. 2 o. s. ř., a to jednak proto, že otcovství otce není bezpodmínečně vyloučeno, jednak proto, že tu není obecný zájem na popření otcovství otce jakožto býv. manžela matky dítěte.

Jestliže se tedy otec domáhá provedení krevní zkoušky svého dítěte proto, aby byla případně připravena půda generálnímu prokurátoru k zákroku o popření otcovství, aby tedy mohlo být rozhodnuto, že otcem dítěte není, pak otcův návrh na provedení krevní zkoušky dítěte nejen že nesleduje cíle vytčené v § 53 zák. o právu rod., jak byly výše vyloženy, nýbrž je dokonce v přímém rozporu s podstatou a smyslem rodičovské moci. Nejde-li o výkon rodičovské moci, nejde o případ, kde by soud mohl řešit neshodu mezi rodiči a nahrazovat nedostatek souhlasu rodiče svým rozhodnutím. Pokud tedy krajský soud ve svém rozhodnutí, jímž zrušil rozhodnutí lidového soudu o odmítnutí otcova návrhu, nařídil lidovému soudu jednání o tomto návrhu jako o návrhu směřujícím k odstranění neshody při výkonu rodičovské moci, porušil zákon v ustanoveních §§ 53, 54 zák. o právu rod. a § 250 o. s. ř.

Srov. rozhodnutí č. 90/1957 Sbírky rozhodnutí čs. soudů.